

OSTNATEJ DRÁT

Zbyněk Lála

Nesmíš se vzdát,
když chtějí drát
ostnatej Ti,
pod kůži dát
máš jinou tvář,
než můžeš mít,
nesmíš vzdát, né nesmíš vzdát a chtít.

Až ke hvězdám já vystoupám, prej země se tam nehoupá, prej stopujou tam
velkej vůz když ujede jim bus

Kolik Tvých snů,
nechce Tě znát,
k prašivejm psům,
musíš jít spát,
mít suchej dům,
kam hlavu dát,
kolik snů, já kolik snů, svých máš

Až ke hvězdám já vystoupám, prej země se tam nehoupá, prej stopujou tam
velkej vůz.

Jen chvíli stůj,
vždyť nejsi zběh,
odežeň strach,
uklidni dech,
teď svoji čest,
ukaz nám všem,
chvíli stůj, jen chvíli stůj, jsi z nás.

Už stopu Tvou,
vítr čas svál,
a zbavil pout,
a jen se smál,
ten starej kmet,
Ti řekl hned,
stopu Tvou, tu stopu Tvou jsem smet.

Až ke hvězdám já vystoupám, prej země se tam nehoupá, prej stopujou tam
velkej vůz když ujede jim taxííík

Až černej stín,
se zvedne v prach,
ustane pláč,
a dětskej strach,
hřbet narovnáš,
a zavoláš,
černej stín, černej stín, jde k Vám

černej stín, černej stín, černej stín, černej stín, černej stín, černej stín,...
jde k Vám